

Barcelona, 25 d'octubre de 2002

Cabassers (Priorat)

La grafia *Cabassers* fou establerta per la ponència formada per Pompeu Fabra, J. M. de Casacuberta i Joan Coromines i així aparegué en la "Llista dels noms dels municipis del Principat" dreçada per la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans l'any 1933, a petició de la Generalitat de Catalunya.¹ A partir d'aquell moment, aquesta forma és la que empen normalment les obres de referència com la *Gran Enciclopèdia Catalana*, l'*Onomasticon Cataloniae* de Joan Coromines² o el *Diccionari nomenclàtor de pobles i poblats de Catalunya*.³

El topònim *Cabassers* es troba ben documentat a partir del segle XI com podem comprovar en el *Diplomatari de la catedral de Tortosa (1062-1193)*:⁴ *Avicabescer* (1149), *Avincabacer* (1158, 1159), *Avincabezer* (1164, 1182), *Cabezeir* (1178), *Cabecer* (1185), *Cabacer* (1185), etc.

A la vista d'aquesta documentació, deduïm que les raons per les quals fou establerta la forma *Cabassers* són les següents:

¹ Veg. annex 1.

² Curial Edicions Catalanes, Barcelona, 1995, vol. III, pàg. 158. Veg. annex 2.

³ Editorial Aedos, Barcelona, 1964 (2a edició), pàg. 69. Veg. annex 3.

⁴ Veg. annex 4. Aquesta informació suara apareguda s'afegeix a la que ja va aportar Vicenç Biete al llibre *Toponímia de Cabacers i el seu terme*, Barcelona, 1983.

1) Aquest nom de lloc ha arribat al català a través de l'àrab, per la qual cosa, i d'acord amb la normativa actual del català, el so fricatiu alveolar sord [s] es representa en posició intervocàlica per la grafia *ss* (tant si el nom que ha arribat al català a través de l'àrab és d'origen àrab, com per exemple *assut*, com si és d'origen romànic, com en el cas d'*Alcàsser* (l'Horta), que prové del llatí *castrum*, adaptat en àrab com *qasr*).⁵

2) Així mateix, i també d'acord amb la normativa vigent del català, la *r*, encara que sigui muda en posició final de mot (com també ho és a *Granollers* o *Pallars*), es representa gràficament perquè apareix sistemàticament en la documentació antiga.

Josep Moran

Dr. Josep Moran i Ocerinjuregui
Director de l'Oficina d'Onomàstica

⁵ En aquests casos, la documentació antiga també presenta alternança de grafies *c/ç/z*: *açut*, *azut*, *Alcazer* (1238), *Alcacer* (1774), etc., com en el cas de la documentació antiga de Cabassers.

